

Van de tuchtrechter

Deze uitspraken zijn geselecteerd en bewerkt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit P.J.M. Drion, H.J. de Groot, W.F. Hendriksen, H.J.A. Knijff en H. Uhlenbroek. De uitspraken met LJN-nummer zijn integraal te raadplegen op www.tuchtrecht.nl.

Rechtstreekse ingebrekestelling

- Hof van Discipline 5 juli 2010, LJN: YA 1174
- Raad van discipline Amsterdam 7 december 2009, LJN: YA0175

Een advocaat wendt zich niet rechtstreeks tot de wederpartij, indien hij ervan op de hoogte is dat die wederpartij door een advocaat wordt bijgestaan. Het vorenstaande is niet anders indien het betreft de aanzegging van de wettelijke verhoging, de wettelijke rente en de aanspraak op buitengerechtigde kosten en niet is gebleken dat, ware de aanzegging van deze aanspraken vervat in een brief aan de advocaat van de wederpartij, het beoogde rechtsgevolg niet zou zijn bewerkstelligd.

- Art. 46 Advocatenwet;
- Gedragsregel 18 (3.1 Vrijheid van handelen;
- 3.2 Grenzen aan die vrijheid)

Feiten

De feiten blijken uit de klacht.

Klacht

De klacht houdt in, dat mr. X zich rechtstreeks in verbinding heeft gesteld met de cliënt van mr. Y, terwijl mr. X wist dat de cliënte van mr. Y toentertijd door mr. Y werd bijgestaan. Door aldus te handelen heeft mr. X volgens mr. Y de norm, vastgelegd in art. 46 Advocatenwet, overtreden en heeft hij gehandeld op een wijze die een behoorlijk advocaat niet betaamt.

Overwegingen raad

De raad overweegt dat volgens Gedragsregel 18 leden 1 en 2 een advocaat zijn wederpartij, indien deze wordt bijgestaan door

een eigen advocaat, slechts rechtstreeks mag aanschrijven als het schrijven een aanzegging met rechtsgevolg betreft.

De raad overweegt dat de brief van 13 januari 2009 omvat een ingebrekestelling met daaraan gekoppeld een termijnstelling met aanzegging van wettelijke verhoging ex art. 7:625 BW en met aanzegging van de wettelijke rente en de buitengerechtigde incassokosten. De raad is met mr. Y van oordeel dat deze aanzegging niet anders is dan een reguliere ingebrekestelling, en dat deze niet als een aanzegging met rechtsgevolg kan worden aangemerkt. De wettelijke verhoging, de wettelijke rente en buitengerechtigde kosten, waar de in genoemde brief vervatte aanzegging zich op richt, vloeien immers uit de wet voort en zijn verschuldigd zonder dat daarvoor enige aanzegging vereist is.

Beslissing raad

Verklaart de klacht gegrond en legt aan mr. X de maatregel van enkele waarschuwing op.

Overwegingen hof

Het hof stelt het volgende voorop. Blijkens de inleiding op de Gedragsregels 1992 brengen deze regels de normen onder woorden, die naar de heersende opvatting in de kring der advocaten behoren te worden in acht genomen bij de uitoefening van het beroep van advocaat en zijn zij bedoeld als richtlijn voor de advocaat. Bij de beoordeling van een tegen een advocaat ingediende klacht dient de tuchtrechter het aan de advocaat verweten handelen of nalaten te toetsen aan de in art. 46 Advocatenwet omschreven normen. Bij deze toetsing is de tuchtrechter niet gebonden aan de gedragsregels, maar die regels kunnen, gezien ook het open karakter van de

wettelijke normen, daarbij wel van belang zijn.

Het hof ziet geen goede grond voor mr. X om de aanzegging van de wettelijke verhoging, de wettelijke rente en de aanspraak op buitengerechtigde kosten, in de omstandigheden waarvan hier sprake is, rechtstreeks aan de cliënt van mr. Y te sturen. Niet is gebleken dat, ware de aanzegging van deze aanspraken vervat in een brief aan mr. Y, het beoogde rechtsgevolg niet zou zijn bewerkstelligd. Vereist is een rechtens aanvaardbare reden om de aanzegging niet aan de advocaat te doen, bijvoorbeeld omdat het beoogde rechtsgevolg anders niet kan worden bewerkstelligd. Ter zitting heeft mr. X aangevoerd dat een brief gericht aan mr. Y vanwege het confraternele karakter niet in een procedure overlegd mag worden. Het beroep op dit karakter wordt verworpen als grond voor rechtvaardiging van de onderhavige handelwijze. Overlegging van een confraternele brief als hier bedoeld in civiele zaken komt eerst aan de orde als door klager in rechte de ontvangst door hem van de aanzegging zou worden betwist. Dat er ten tijde van het verzenden van de brief van 13 januari 2009 gegronde vrees voor die betwisting bestond, wordt niet gesteld of aannemelijk gemaakt.

Wat er ook moge zijn van de motivering door de raad, ook naar het oordeel van het hof heeft mr. X jegens mr. Y tuchtrechtelijk verwijtbaar (onbetamelijk) gehandeld door, zonder dat daartoe een goede reden bestaat, zich middels de brief van 13 januari 2009 tot de cliënt van mr. Y te wenden.

Beslissing hof

Bekrachtigt de beslissing van de raad.

Rechtstreekse aanzegging

Raad van discipline Amsterdam 28 februari 2011, LJN: YA1384

Vereist is een rechtens aanvaardbare reden om de aanzegging niet aan de advocaat te doen. Een rechtvaardigingsgrond kan zijn dat het beoogde rechtsgevolg anders niet kan worden bewerkstelligd.

- Art. 46 Advocatenwet
- Gedragsregels 17 en 18
 - (3.1 Vrijheid van handelen;
 - 3.2 Grenzen aan die vrijheid;
 - 3.3.1 Grievende uitlatingen;
 - 3.3.2 Dreigementen;
 - 5.2 Een andere advocaat persoonlijk attaqueren;
 - 5.4 Welwillendheid in het algemeen)

Feiten

Mr. X stuurt een brief aan klager sub 2, cliënt van mr. Y (klager sub 1) waarin mr. X stelt dat zijn cliënt niet kan instemmen met de door klager sub 2 ingeroepen vernietiging van de tussen partijen gesloten vaststellingsovereenkomst. In dezelfde brief sommeert mr. X klager sub 2 voorwaardelijk om de oorspronkelijke overeenkomst na te komen. Hij kondigt daarin voorts aan, dat als aan die sommatie geen gehoor zal worden gegeven, zijn cliënt mogelijk de oorspronkelijke overeenkomst zal ontbinden. De brief bevat de passage: ‘aangezien deze brief is gericht op rechtsgevolg ontvangt u deze rechtstreeks en uw raadsman een afschrift’. Mr. Y heeft een afschrift van de brief ontvangen. Nadat mr. Y zich namens zijn cliënt klager sub 2 schriftelijk bij de deken heeft beklagd over de rechtstreekse toezending van de brief van mr. X aan klager sub 2, heeft mr. X aan mr. Y een brief gestuurd, die onder andere de passage bevat: ‘Tenzij u mij omgaand bericht dat u uw schrijven intrekt bericht ik u nu reeds voor alsdan dat ik u aansprakelijk stel voor alle tijd die ik aan de behandeling van deze klacht moet besteden en wel tegen het voor mij geldende uurtarief van 225 euro (exclusief btw en 6% kantoorkosten).’

Een door mr. X geconcipeerd processtuk in de procedure tussen zijn cliënt en klager sub 2 bevat onder andere de passage: ‘(cliënt van mr. X) vraagt zich af of (klager sub 2) zich voldoende heeft gerealiseerd (en hierover ook is geïnformeerd door zijn raadsman) dat een geslaagd beroep op vernietiging van de vaststellingsovereenkomst automatisch met zich brengt dat de oorspronkelijke tussen partijen gesloten overeenkomst en de daaruit (voor klager sub 2) voortvloeiende verplichtingen weer herleeft.’

Klacht

De klacht houdt in:

- (a) dat mr. X zich rechtstreeks tot klager sub 2 heeft gewend terwijl deze toen werd bijgestaan door mr. Y en mr. Y mr. X geen toestemming heeft gegeven om zijn cliënt direct te benaderen;
- (b) dat mr. X druk heeft uitgeoefend op mr. Y om de klacht in te trekken door hem persoonlijk aansprakelijk te stellen voor de schade die hij als gevolg van de klacht zou lijden;
- (c) dat mr. X zich in een processtuk openlijk afvraagt of klager sub 2 door mr. Y wel goed is voorgelicht over de gevolgen van het standpunt dat klager sub 2 in de procedure inneemt.

Beoordeling raad

Ten aanzien van klachtonderdeel a

Gedragsregel 18 bepaalt dat een advocaat die zich in verbinding wil stellen met een wederpartij, waarvan hij weet dat deze wordt bijgestaan door een advocaat, dit slechts doet door tussenkomst van die advocaat, tenzij deze hem toestemming geeft om zich rechtstreeks tot diens cliënt te wenden. Het Hof van Discipline (HvD 5 juli 2010, no. 5679) heeft bepaald dat een uitzondering op die regel kan worden aanvaard – het tweede lid van Gedragsregel 18 voorziet daarin – wanneer het gaat om een aanzegging die, om het daarmee beoogde rechtsgevolg te kunnen bewerkstelligen, niet anders gedaan kan worden dan rechtstreeks aan de andere partij. Vereist is een rechtens aanvaardbare reden om de aanzegging niet aan de advocaat te doen, bijvoor-

beeld omdat het beoogde rechtsgevolg anders niet kan worden bewerkstelligd. Als de brief van mr. X al was gericht op enig rechtsgevolg, dan is de raad in de onderhavige situatie niet gebleken van enige noodzaak om de aanzegging rechtstreeks aan de andere partij te doen. Ook van een andere rechtens aanvaardbare reden om de aanzegging niet aan de advocaat te doen, is niet gebleken. Aan het door het hof aangelegde criterium voor een uitzonderingssituatie is dan ook niet voldaan, zodat mr. X in strijd heeft gehandeld met Gedragsregel 18 en klachtonderdeel a gegrond is.

Ten aanzien van klachtonderdeel b

Mr. X heeft ongepaste druk uitgeoefend op mr. Y om ervoor te zorgen dat de klacht van mr. Y tegen mr. X zou worden ingetrokken. Daarmee handelt mr. X in strijd met de onderlinge welwillendheid en het vertrouwen dat Gedragsregel 17 van de advocaten verlangt. Daarnaast is het onbehoorlijk om de advocaat van de wederpartij persoonlijk aansprakelijk te stellen voor handelingen van diens cliënt zonder dat enige rechtsgrond voor die persoonlijke aansprakelijkheid wordt genoemd. Klachtonderdeel b is gegrond.

Ten aanzien van klachtonderdeel c

Mr. X heeft in het bewuste processtuk zijn twijfel uitgesproken over de vraag of klager sub 2 wel juist is voorgelicht door mr. Y. Een advocaat dient zich ten overstaan van de rechter in woord en geschrift echter te onthouden van insinuaties die de dienstverlening van de advocaat van de wederpartij aan zijn cliënt betreffen, zeker wanneer die geen enkel redelijk belang dienen. Klachtonderdeel c is gegrond.

Belissing

Verklaart de klacht in al haar onderdelen gegrond en legt aan mr. X de maatregel van enkele waarschuwing op.